

สวัสดีปีใหม่ 2559 จากเชียงใหม่

31 ธ.ค. 58 – 11 ม.ค. 59

โดย

พล.อ.ต.หญิง กาญจนา เชื้อทอง

สวัสดีปีใหม่ค่ะ และวันที่ชาวโลกสมมติกันว่า ใหม่กว่าเมื่อวานก็มาถึง คือวันที่ 1 ม.ค. 2559 ความจริงก็ไม่มีอะไรเก่าหรือใหม่กว่ากัน เพราะทุกขณะเกิดดับหมดไป ไม่กลับมาอีกเลย ทุกขณะที่เกิดขึ้นจึงใหม่เสมออย่างไรก็ตามเมื่อยังอยู่ในโลกของ สมมติบัญญัติ ปีใหม่นี้ชมรมบ้านธัมมะเวียดนาม ได้เรียนเชิญท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์และคณะวิทยากรต่างประเทศ คือ คุณนีน่า วัน กอร์คคอม จาก เนเธอร์แลนด์คุณซาร่าห์ จากอังกฤษ คุณโจนาธาน จากออสเตรเลีย มาร่วมสนทนา ธรรมเพื่อตอบปัญหาข้อข้องใจ หลังจากได้อ่านหนังสือธรรมฟังธรรมภาค ภาษาอังกฤษจากเว็บไซต์ของ มศพ. ซึ่งมีทั้งภาษาอังกฤษ จีนเวียดนาม และญี่ปุ่น ปีนี้เป็นปีที่ 5 เริ่มตั้งแต่ 2555 มีชาวเวียดนามสนใจมาร่วมสนทนาเพิ่มขึ้นเรื่อยๆปีนี้ยัง

ไม่ทราบว่ามีมากขึ้นแค่ไหน แต่ท่านอาจารย์บอกว่าแม้มีคนเข้าใจเพิ่มขึ้นเพียงคนเดียว ท่านก็ปิติแล้วเพราะเมื่อเข้าใจแล้วก็สามารถเผยแพร่ความเห็นถูกสู่คนอื่นได้ต่อไป เหมือนต่อแสงเทียนจากเทียนเล่มหนึ่งไปสู่อีกเล่มหนึ่งแม้จะไม่มีเทียนให้ต่อหรือต่อไม่ ติดแต่แสงสว่างจากเทียนที่จุดติดแล้วย่อมทำกิจทำลายความมืดทำให้เห็นสิ่งที่ไม่เคย เห็นมาก่อน รู้ว่าทางไหนควรเดิน ทางไหนไม่ควรเดิน

เมื่อวานเป็นวันสิ้นปี พวกเราชมรมบ้านธัมมะ มศพ. นำโดยท่านอาจารย์และ สมาชิกอื่น ๆ อีกรวม 13 ท่าน เป็นคนไทย 10 ท่าน ไม่ใช่ไทยอีก 3 คน คือ นีน่า อชิตะ และสุนทรา (พูดตามสมมติอีกแล้ว เพราะจริง ๆ แล้วไม่มีตัวตน สัตว์ บุคคลแล้วชนชาติต่าง ๆ จะมีแต่ที่ไหน ที่มีนั่น คือ จิต เจตสิก รูปและจิตเจตสิกแต่ละขณะเกิดขึ้น เป็นชาติอกุศล กุศล วิบาก และกิริยาทำกิจหน้าที่แล้วดับไปสิ้นแสนสิ้นเท่านั้นเอง) ออกเดินทางออกจากบ้านไปเวียดนามตั้งแต่เช้ามืดเพื่อหลีกเลี่ยงการจราจรที่แออัดในวันสิ้นปี และได้อาศัยเป็นผู้ดูแลผู้สูงอายุ 3 ท่านที่นังวิลแชร์พวกเราทั้งหมดจึงไม่ต้องต่อแถวยาว สะดวกสบายพอสมควร

ถึงไช่ฮอนเวลา 9.30 น. ลูกหลานเวียดนามมาต้อนรับอย่างอบอุ่น น้อง Tam น้อยทำหน้าที่แทนสามี มร. Thai ที่งานยุ่งมาก ไม่สามารถปลีกตัวมาดูแลพวกเราได้ เธอบอกว่า พวกเธอดีใจมากที่ได้เห็นท่านอาจารย์ที่แม่จะเจ็บเข้าก็ยังเมตตามาพูดคุยความจริงให้ฟัง

แล้วพาไปโรงแรมเฟิร์สต์ที่เจียบสงบ จะพักที่นี่ยาวนานถึง 8 วันเพื่อเผยแพร่พระธรรม Tam Bach บอกว่าครั้งนี้มีพระและชีมาร่วมสนทนาด้วยหลายสิบท่าน (คุณนวลวรรณและคุณพัฒนวีร์คงปลื้มปีติที่ได้ถวายยาเขียวที่ฝากมารวมทั้งหมด 6 ก.ก.) และมีพิเศษขอสนทนาก่อนรอบตอนเช้าอีกท่านอาจารย์เลยจะทานมะม่วงน้ำปลาทหวานของคุณนายแอนตอนเช้าพร้อมโกโก้และเครื่องดื่มอื่นๆ ที่คุณแก้วตาจัดเตรียมมาให้ มีคุณเผ่าทิพย์คุณมารศรี เป็นผู้ดูแลด้านอาหาร คุณกฤษณาอยู่แผนกนวดคุณยุพินที่แข็งแรงกว่าใครหมด เพราะยังเด็กกว่าเพื่อน ดูแลเครื่องเสียงถ่ายทอดสด นวดยกของหนัก และอื่นๆ

เราและสามีดูแลความปลอดภัยและความสะดวกสบายทั่วไป อ้อยยังมีหน้าที่
รายงานข่าวทั้งสดและแห้ง และอาจารย์สงบยังทำหน้าที่ช่างภาพด้วยและท่านอื่นๆ
อีก มีท่านนพดล คุณเล็กจิราพรขออนุโมทนาในกุศลจิตของทุกท่านทั้งในเมืองไทย
และกำลังอยู่ที่เวียดนามและโดยเฉพาะน้องวันชัย ภู่งามที่จะทำหน้าที่เดิม คือใส่
ภาพประกอบรายงานสดค่ะ

ต้อนรับปีใหม่ 2559 ด้วยการสนทนาธรรมตามกาลที่ไช่งอน เวียดนาม

พระภิกษุหนุ่มรูปเดิมที่ติดตามการสนทนาตั้งแต่ครั้งแรกมาหาท่านอาจารย์ ก่อนเวลานัดหมาย 15 นาที จึงต้องวุ่นวายแจ้งให้ทราบ เพราะจะให้ท่านนั่งรอเวลาคงไม่สมควร เมื่อท่านอาจารย์ลงมาก็ยังสนทนาไม่ได้เพราะท่านฟังภาษาอังกฤษไม่ได้ ต้องตามหาลูกสาวเวียดนามมาแปลอีกเพราะตอนนั้นยังเป็นเวลาทานอาหารเข้าอยู่ ทำให้เห็นได้ว่าที่คิดว่าไปก่อนเวลาแล้วดีนั้นคงไม่ถูกต้องสำหรับบางสถานการณ์บางที่ไปถึงก่อนเวลา คงต้องไปแอบไม่ให้ใครเห็น พอถึงเวลาค่อยปรากฏตัว

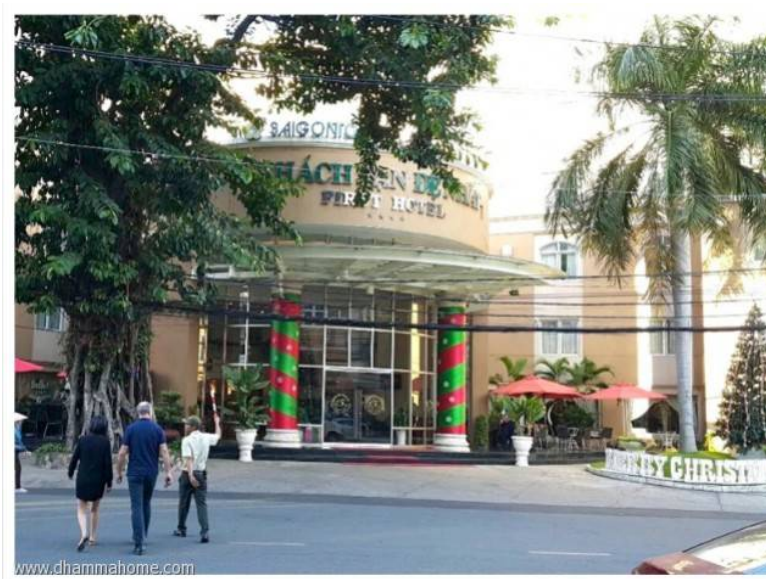
First Hotel ไช่งอน เวียดนาม ๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

www.dhammadhome.com

เมื่อทุกท่านมาพร้อมก็เริ่มสนทนากับพระภิกษุได้สัก 15 นาทีก็ถึงเวลาเดินไปห้องประชุมที่อยู่อีกตึกหนึ่ง โรงแรมเฟิร์สต์มีหลายตึกโดยมีถนนใหญ่กั้นกลาง แต่เหมือนเป็นถนนส่วนตัว ไม่มีรถพลุกพล่านข้ามถนนไม่ลำบากเหมือนที่อื่น แล้วยังมีรถ. ช่วยดูแลให้รถจอดสนิทก่อนแขกของโรงแรมข้ามถนน ซึ่งสะดวกมากเพราะทานอาหารเข้าอีกตึกหนึ่งที่อยู่คนละฝั่ง ห้องประชุมอีกตึกหนึ่ง

วันนี้สนทนาวันแรก เมื่อเข้าห้องประชุมที่ใหญ่โตมหรรหฺา จุคนได้ประมาณ 500 คนแต่จัดที่นั่งไว้ส่วนหน้าประมาณ 150 ที่และให้วิทยากรนั่งบนเวทีที่สูงกว่าผู้ฟังซึ่งดู

ไม่เหมาะสมสำหรับพระภิกษุที่ไม่ควรนั่งต่ำกว่าฆราวาสจึงจัดเก้าอี้ให้พระภิกษุนั่ง
เยื้องไปทางด้านหลังในระดับเดียวกัน

ได้พบผู้ฟังเก่าหลายท่าน บางท่านมาจากดาลัด ญาจาง ซึ่งไกลมากถ้าเดินทางทางรถยนต์อนุโมทนาในศรัทธาของแต่ละท่านที่ต้องการฟังความจริง โดยเฉพาะท่านอาจารย์และวิทยากรที่เดินทางไกลมาเพื่อเผยแพร่ความเห็นถูกต้องทั้งท่านอาจารย์และคุณนี่น่าที่แม้อายุจะมากขึ้นและสุขภาพไม่แข็งแรงเหมือนเดิมก็ตาม

มีผู้ร่วมฟังการสนทนาเกือบเต็มห้องแม้วันนี้จะเป็นวันปีใหม่ที่คนเวียดนามจะหยุดงานห้างร้านหลายแห่งปิดเพื่อฉลองกับครอบครัว มีคำถามจากผู้ฟังหลายท่านแต่น้อยกว่าเดิมคงเพราะได้อ่านหนังสือของมูลนิธิและของคุณนี่นาที่แปลเป็นภาษาเวียดนามและจัดสนทนาธรรมทุกอาทิตย์ แบบออนไลน์ด้วย โดยอาจารย์ Tam Bach ที่ได้ฉายาว่า อาจารย์สุจินต์เวียดนามจนมีพื้นฐานความเข้าใจพอสมควรแล้วในความเป็นธรรมและธรรมทั้งหลายเป็นอนัตตา

ภาคเช้ามีผู้ฟังขอให้อธิบายบารมี10

ท่านอาจารย์ตอบว่า ควรเข้าใจความจริงขณะนี้ ถ้าไม่เข้าใจขณะนี้ ก็ยังไม่เข้าใจบารมีเข้าใจเห็นเดี๋ยวนี้หรือยัง ขณะเห็น ใครเห็น ถ้ายังเป็นเราเห็นไม่ใช่อนัตตา ขณะเห็นไม่มีใครเลย ตอนเห็นพยายามเห็นหรือเปล่าเห็นเกิดเองตามเหตุปัจจัย ถ้าตาบอดเห็นได้ไหม เห็นเป็นอนัตตาไม่ใช่ใครในเห็น

แล้วมีอีกหลายคำถามที่แสดงถึงความไม่มั่นคงในการเข้าใจสภาพธรรมที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ แต่เมื่อท่านอาจารย์เน้นให้รู้สภาพธรรมขณะนี้ ก็จำได้ว่า ควรรู้เห็น ได้ยิน คตินึกที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้แต่ก็ยังไม่รู้อยู่ดี เพราะยังไม่เข้าใจพอว่าไม่มีอะไรเลยนอกจากสิ่งที่กำลังปรากฏเกิดขึ้น สั่นสั่นเพียง 1 ขณะแล้วดับไป ไม่กลับมาอีกเลย จะหาความเป็นเรา เป็นสัตว์บุคคลจากที่ไหน?

ระหว่างนั่งแท็กซี่ไปทานอาหารกลางวันหรือระหว่างรับประทานอาหารท่านอาจารย์ก็สนทนาธรรมตลอดเวลา ท่านเล่าว่า คุณนี้มาถูกขโมยเงินแล้วถามว่า เป็นวิบากอะไร ท่านอาจารย์ตอบว่าเป็นวิบากที่จะไม่ได้เห็นสิ่งนั้นอีกเท่านั้นเอง ไม่มีอะไรเป็นของใครเลยนอกจากสิ่งที่ปรากฏให้เห็น ได้ยิน ทำให้คิดนึกผิด ๆ ว่า เป็นเราเห็นเป็นเราได้ยินแล้วจำผิดๆด้วยความติดข้องและความไม่รู้ว่าเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นของเรา เมื่อ

หายไปก็เสียดายเสียใจที่จะไม่ได้เห็นสิ่งนั้นอีก จนกว่าจะพึงธรรมค่อยๆ เข้าใจมั่นคง
ขึ้นว่ามีเพียงสิ่งนั้นปรากฏให้เห็นแสนสั้น แล้วดับไปทันที ไม่กลับมาอีกเลย

ท่านอาจารย์เน้นว่าชาตินี้คือชาติก่อนของชาติหน้า ชาตินี้เป็นอย่างไอก็สะสมต่อไปในชาติหน้าชาติหน้าจะเป็นอย่างไรก็มาจากชาตินี้^๑ อดหวาดสะดุ้งในใจไม่ได้ว่าชาติหน้าจะเป็นอย่างไรนะเพราะแม้ขณะที่มีผู้รู้แนะนำพร่ำสอนอย่างนี้ก็ยังคิดถึงที่นอนนุ่มๆ ในโรงแรมหลังอาหารกลางวันแล้วติดกับการนอนหลับลึกงีบใหญ่ ๆ ประมาณ 2 ชม. จนวันนี้ก็นอนเกินเวลารับท่านอาจารย์ไปห้องประชุมขอภัยที่บกพร่องในหน้าที่ผู้ดูแลทั่วไป คราวต่อไปหวังว่าคงดีขึ้นค่ะแต่ไม่ต้องห่วง คุณกฤษณาทำหน้าที่แทนแล้ว อ้อคุณเล็กจิราพรทำหน้าที่ผู้ช่วยคุณยุพินดูแลเครื่องเสียงและการถ่ายทอดสดซึ่งดูได้ดีแล้วผู้สนใจฟังภาษาอังกฤษและเวียดนามสามารถติดตามชมได้โดยสอบถามจากคุณเอ็มวรศักดิ์ ที่ มศพค่ะ ต่อไปคงไม่ต้องแปลความเป็นภาษาไทยแล้วเพราะจะมีผู้รู้แปลผิดค่ะ (ไม่ผิดทั้งหมด ผิดบ้างบางส่วนเพราะบางครั้งใส่ความเข้าใจของตัวเองเพิ่มเติมส่วนที่ฟังไม่เข้าใจทำอย่างไรได้เมื่อเป็นภาษาที่สอง ไม่ใช่ภาษาของตัวเอง ก็ต้องตกหล่นบ้าง)

วันนี้คือเมื่อวานของพຼ່ງนี้ ซึ่งจะดับหมดไป หาอย่างไก็ไม่พบเหลือไว้แต่ในความคิดนี้ก ถ้าไม่นึกถึงก็เหมือนไม่เคยมี ไม่เคยปรากฏแล้วพຼ່ງนี้จะมาทำหน้าที่รายงานการสนทนาธรรมอีกนะคะ จนกว่าจะพบกันใหม่สวัสดีคะ

เหมือนบุตรเศรษฐีผู้ประมาท

วันนี้สนทนาธรรมกลุ่มย่อยนอกรอบตอนเช้าเวลา 8:15 กับพระและผู้สนใจอื่นๆท่านอาจารย์ทานมะม่วงน้ำปลาหวานและเครื่องดื่มร้อนๆเป็นอาหารเช้าในห้องแล้วไปห้องประชุมแต่เข้าก่อนแปดโมงตามลำพังกับคุณสุนดารา ชาวนิชีแลนด์ พวกเรายังรับประทานข้าวอยู่เพราะนัดไว้ตอนแปดโมงไปทำหน้าที่ไม่ทันเป็นครั้งที่สอง สมควรถูกไล่ออกจริงๆแต่ตอนนี้ไม่มีตัวแทนจึงยังไล่ออกไม่ได้ ต้องให้ทำหน้าที่ต่อไป

เมื่อตามไปที่ห้องประชุมจึงเห็นผู้ร่วมสนทนากลุ่มใหญ่ไม่ใช่กลุ่มย่อยนั่งล้อมรอบท่านอาจารย์ที่นั่งอยู่ด้านหลังห้องประชุมต่างคนตั้งใจฟังทั้งๆที่ต้องแปลกลับไปกลับมาจากภาษาอังกฤษเป็นเวียดนามชางมีศรัทธาเห็นคุณค่าของการได้ยินได้ฟังธรรมรัตนะจริง ๆ เหมือนคนจนเมื่อได้ข่าวว่ามีผู้นำสิ่งของมีค่ามาให้ต่างก็ร่าเริงยินดีมากคอยรับแม้จะต้องเดินทางมาที่ไกล ๆ

นึกถึงพวกเราที่มีโอกาสได้ศึกษาพระธรรมในภาษาของตัวเอง จะฟัง จะอ่าน จะสอบถามเวลาไหนก็ได้ ทั้งทางวิทยุและโทรทัศน์ซึ่งออกอากาศทุกวันวันละหลาย เวลา รวมทั้งหนังสือและเว็บไซต์ แต่เหมือนบุตรเศรษฐีผู้ประมาทไม่ค่อยได้ฟังมากเท่าที่ควร เพราะคิดว่าฟังเมื่อไรก็ได้ อ่านเมื่อไรก็ได้ปล่อยให้เวลาผ่านไปด้วยการคุย เล่นสนุกสนานเวลาไปฟังธรรมที่มูลนิธิหรือเวลาไปธรรมสังฆารนอกสถานที่ก็ไปสังฆาร อย่างเดียว หาได้ไปฟังธรรมไม่นี่คือตัวดิฉันเองบางครั้ง ไม่บังอาจไปพาดพิงถึงใครค่ะ

คิดว่าตัวเองเป็นลูกสาวเศรษฐี เลยไม่หาทรัพย์ คือธรรมรัตนมาเก็บสะสมไว้ใช้สอย
ทั้งในชาตินี้และชาติต่อไปด้วยการฟังและพิจารณาธรรมที่ได้ยินได้ฟังให้เข้าใจมาก
ขึ้นว่า ไม่ใช่เราไม่ใช่สิ่งหนึ่งสิ่งใด เป็นเพียงธรรมแต่ละหนึ่งอย่างไร

ตอนเช้าคุณนีน่าพูดถึง อารัมมณปัจจัย คือ แต่ละขณะที่เห็นรูปทางตาได้ยินเสียงทางหู ฯลฯ ซึ่งเป็นเพียงสภาพธรรมแต่ละหนึ่งที่เกิดปรากฏเพราะเหตุปัจจัยแต่เราสับสนเพราะรวมทุกอย่างไว้ด้วยกัน จึงติดข้องว่าเป็นสิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นเรา แต่ยากที่จะรู้ว่าเป็นเพียงสิ่งที่ปรากฏให้รู้เพราะเกิดแล้วไม่ใช่เรา ไม่ใช่ของเรา เพราะยังไม่รู้ ยังไม่เข้าใจพอ จึงฟังแล้วก็ลืมว่าเป็นธรรมะ ไม่ใช่เรา แต่ไม่มีใครพยายามจำหรือทำอะไรได้ จึงต้องอดทนฟังพิจารณามากขึ้น พระพุทธเจ้าไม่ทรงสอนสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้

- อารมณ์ที่เป็นอารมณ์ปัจจุบันต้องเป็นปรมาัตถธรรม ไม่ใช่บัญญัติ

- ไม่สามารถเห็นวิบาก เพราะเป็นจิต เห็นเป็นวิบาก สัมปฏิจจันนะสันติระ
เป็นวิบาก แล้วจึงเป็นชวณะ กุศลหรืออกุศลซึ่งยากจะรู้เพราะจิตเกิดดับเร็วมาก

๓. ธรรมมีมากมาย ทำไมจึงมีเหตุแค่ 6

๔. ถ้าไม่ใช่สภาพธรรมซับซ้อนซับซ้อนมาก ปัญญาเป็นสภาพธรรมเช่นกันไม่
เข้าใจสภาพธรรมตามความเป็นจริงก็เป็นเหตุทำให้ติดข้องมากขึ้นเห็นว่าเที่ยง เป็นสุข
เป็นเรา เป็นเหตุที่เป็นโมหเจตสิกเป็นเหตุให้เกิดอกุศลอื่นๆ

- เพราะโมหะและโลภะ ทำให้ชีวิตสืบต่อไม่สิ้นสุด จากชาตินี้ไปชาติหน้า

-แต่ละคำของพระพุทธเจ้าเป็นคำจริงของสภาพธรรมที่ลึกซึ้งยากจะเข้าใจ เช่น เห็นเดี๋ยวนี้ โมหะและโลภะทำให้เป็นเราเห็นทั้งที่เห็นเป็นธรรมะตั้งแต่เกิดจนตาย ขณะแรกของชีวิตคือขณะเกิด เป็นธรรมะไม่ใช่ใคร ไม่ใช่ของใคร แต่ละคนต่างกัน เพราะจิตที่สะสมมาเนิ่นนานจากชาติหนึ่งไปอีกชาติหนึ่งจากภพหนึ่งไปอีกภพหนึ่ง ต่างกัน

- คำแรกที่ทรงสอน คือ ธรรม ทุกอย่างเป็นธรรมะ จึงไม่ใช่แค่เหตุ 6
- โมหะไม่สามารถเข้าใจสภาพธรรมแต่ละขณะได้ว่า เป็นธรรมะ แต่เห็นเป็นสิ่งที่หนึ่งสิ่งใด เป็นเรา
- ทั้งจิต เจตสิก รูป เกิดดับทุกขณะ ถ้าคำสอนไม่สามารถทำให้ละคลายความไม่รู้ ความติดข้องได้ ก็ไม่ได้รับประโยชน์จากคำสอนเลย
- เริ่มต้นเข้าใจคำสอนด้วยการรู้ว่าสภาพธรรมเกิดขึ้นที่ละ 1 ขณะ
- เหมือนฟังธรรมในฝัน เมื่อตื่นขึ้นก็หายไป เพราะเพียงคิดเมื่อได้ยินทั้งชีวิตเหมือนฝันว่า มีคน มีเรา ทั้งๆที่จริงๆแล้วไม่มีอะไรเลย

- ความเข้าใจจึงมี 3 ระดับ ปริยัติ ไม่ใช่เพียงฟัง แต่จำได้รู้ทั่วถึงคำสอนว่า เป็นธรรมะ ไม่ใช่เราจนความเข้าใจทำกิจรู้เฉพาะสิ่งที่กำลังปรากฏ
- ปฏิบัติ ไม่ใช่ทำสมาธิ แต่อบรมเจริญปัญญาที่ละเล็กทีละน้อย เป็นปัญญาเจตสิกที่เข้าใจถูกต้องตามความเป็นจริง

-เริ่มเข้าใจว่า อยู่คนเดียวกับอารมณ์ที่ปรากฏ

- คำสอนของพระพุทธเจ้าไม่ได้ให้ทำอะไร แต่ให้เข้าใจเดี๋ยวนี้ถ้าไม่มีปริยัติ ปฏิบัติ ก็ไม่มีการประจักษ์แจ้ง ปฏิเวธซึ่งต้องอาศัยบารมีที่เกิดจากกุศลที่ประกอบด้วยปัญญาเพิ่มขึ้นๆ

- พระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมถึง 45 พรรษาเรื่องเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรส กระทบสัมผัส คตินึกที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ว่า เห็นเป็นเห็น ก่อนเห็นไม่มีเห็นสิ่งที่ปรากฏต้องเกิดจึงปรากฏได้ ก่อนเห็นมีอะไรมีกระแสภวังค์เกิดดับสลับต่อไปแล้วมีจิตเห็น ได้ยิน ..เกิดสลับเมื่อจิตกระทบกับรูปารมณฺ์ เสียง กลิ่น รส สัมผัส

ถ.ต้องเรียนคำสอนของพระพุทธเจ้าก่อนหรือปฏิบัติเลย?

นินาถามวิธีว่าทำอย่างไร แสดงถึงความไม่รู้และติดข้องท่านอาจารย์เตือนให้รู้ว่า ที่ถามนั้นเพราะอะไรไม่มีใครสามารถตอบให้เข้าใจได้แจ่มแจ้งได้นอกจากจะพิจารณา และประจักษ์แจ้งด้วยตัวเอง

จนต้องฟัง พิจารณาให้เข้าใจ แล้วความเข้าใจจะทำกิจปฏิบัติเอง

๓. ในพุทธศาสนาสอนให้สวดมนต์เพื่อรักษาคำสอน?

ซาราทึสวดแล้วต้องเข้าใจด้วย

จนจะรักษาศาสนาให้คงอยู่ได้ด้วยควมเข้าใจ

ไปรับประทานกลางวันร้านอาหารซีฟู้ดกลางเมืองไชยอนที่หรรษาสะอาดและ
อร่อย ได้เห็นความตั้งใจในการจัดของคุณ Thai และคณะชมรมบ้านธัมมะเวียงนามที่
ต้องการมอบสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับคณะธรรมทูตและผู้ติดตาม อยากจะอวยพรขอให้
ได้รับแต่สิ่งดีๆ ที่ชีวิตต้องการ แต่รู้ว่าสิ่งดีๆ เหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะการขอแต่
เกิดขึ้นเพราะกุศลจิตของท่านทั้งหลายเป็นเหตุให้ได้รับความเจริญทั้งทางโลกและทาง
ธรรมอย่างแน่นอน

ระหว่างรับประทานอาหารกลางวัน ให้ Hang อั้ง สอนให้พูดภาษาเวียดนาม อย่างนับเลข 1 ถึง 10 ซึ่งจำแนกยาก บอกก็ครั้งก็ลืม คุณมารศรีที่เคยติดตามสามี Mr. Peter ที่มาทำงานที่เวียดนามนานหลายปี จึงสอนให้จำอย่างนี้ว่า มด หาย บ้า บ่น หน้า ซ้ำ ตาม หา จน เมื่อย คือ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ลูกสาวเวียดนามฟังแล้ว หัวเราะชอบใจ แสดงว่าเข้าใจ คงพอใช้ได้

ภาคบ่ายไปตลาดตามหาร้านขายเสื้อผ้าไหมปักที่เคยซื้อ แต่ไม่เจอ เวลาผ่านไปกว่า 2 ปี เมืองไชน่ฮั่นเปลี่ยนไปมากมีตึกใหญ่ๆที่ญี่ปุ่นกับเวียดนามลงทุนร่วมกัน กำลังก่อสร้างมากมายรวมทั้งรถใต้ดินด้วยลูกสาวเศรษฐีผู้ประมาทบางคนก็พากันไปเที่ยวเล่นอีกตามเคยปล่อยให้ลูกคนจนรับทรัพย์ฝ่ายเดียว เป็นไปตามการสะสมของแต่ละหนึ่งจริง ๆเปลี่ยนไม่ได้เพราะอยากเปลี่ยน จะเปลี่ยนได้เพราะเข้าใจขึ้นว่าพระธรรมมีค่าที่สุดในรัตนะทั้งหลาชาติหน้าอยากเป็นอย่างไรก็สร้างเหตุให้สมควรแก่ผล ก็แล้วกันตัวใครตัวมันนะคะ

พล.ได้ข่าวว่า เวียดนามบล็อคสัญญาณถ่ายทอดสดแล้ว คงเพื่อความมั่นคง
ปลอดภัยสงสารคุณยุพินที่ได้ฝึกซ้อมหัดทำกับคุณเอ็มวรศักดิ์ ลงทุนซื้อและแบกหาม
อุปกรณ์ต่างๆมาเพื่องานนี้โดยเฉพาะ ไม่เป็นไรน้องกุศลที่ทำแล้วไม่หายไปไหน สะสม
อยู่ในจิต ที่เห็นได้ชัด คือน้องทำได้แล้วและได้ทำแล้วด้วย ขออนุโมทนาค่ะ

ถ้าเข้าใจแล้ว ไม่มีอะไรปิดกันปัญญาได้

สนทนาธรรมที่ไช่งอน 5/1/2559

หลังจากสนทนาธรรมติดต่อกัน 3 วัน ตั้งแต่ 1 ม.ค. 59 ถึง 3 ม.ค. 59 ทั้งเช้า
บ่ายแล้วลูกหลานเวียดนามก็จัดให้ไปพักผ่อนนั่งเรือชมบรรยากาศของสามเหลี่ยม
ปากแม่น้ำโขงที่น่ารื่นรมย์ น้ำใสสะอาด ลมพัดเย็นมองไปทางไหนก็เขียวขจีด้วยต้น
จากและมะพร้าว ปากแม่น้ำกว้างใหญ่มากเป็นสายย่อยของแม่น้ำโขงที่มีต้นกำเนิดที่จีน
ไหลผ่านพม่า ไทย ลาว และกัมพูชา 6 สาย และเป็นสายย่อยของแม่น้ำในเวียดนาม
เองอีก 3 สายรวมเป็นแม่น้ำสายย่อยที่ไหลลงทะเล 9 สาย มองจากอากาศเหมือน
มังกร 9 ตัวทำให้พื้นที่ปากแม่น้ำอุดมสมบูรณ์มาก ไปคราวนี้ถนนหนทางสร้างใหม่ มี
ทางด่วนดีกรามบ้านช่องใหญ่โตเกิดขึ้นมากมาย

เดินทางจากโรงแรมไปท่าเรือใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมงแล้วลงจากรถบัสนั่งเรือไปทานอาหารกลางวันทีเกาะหลังอาหารกลางวันให้เลือกว่าจะพักผ่อนนอนกลางวันหรือที่ร้านอาหารที่ทำเป็นโฮมสเตย์ด้วยหรือจะลงเรือพายชมบรรยากาศหมู่บ้านไปตามคลองเล็กๆ คงเดาถูกว่าจะเลือกอย่างไร เลือกนอนกลางวัน เพราะเคยนั่งเรือพายมาแล้ว 2 ครั้งแม้จะมาเกาะใหม่ แต่คิดว่าคงไม่ต่างกันนัก คราวนี้โลเกะไม่ย้ายที่ แต่เป็นไปตามการสะสมที่ชอบนอนพักมากกว่า

ระหว่างนั่งเรือไปและกลับ ท่านอาจารย์สนทนารธรรมกับชาวเวียดนามตลอดทางเมื่อมีผู้ถามว่า เหนื่อยไหม ท่านตอบว่า ทำไมจะเหนื่อยอยู่ที่ไหนก็ต้องนั่ง ต้องเดิน ต้องยืน ต้องพูดเหมือนกันยิ่งพุทธธรรมมีคนสนใจฟังเข้าใจ ยิ่งไม่เหนื่อย ท่านบอกว่า เวลาเหลือน้อยควรทำสิ่งที่ประโยชน์ด้วยการทำให้คนอื่นเข้าใจความจริงดีกว่าจะมาคิดเรื่องเหนื่อยหรือไม่

ท่านเป็นตัวอย่างของผู้อุทิศตนเพื่อเผยแผ่พระธรรมอย่างแท้จริง ท่านเคยพูดว่าผู้ที่ศึกษาธรรมเข้าใจแล้ว โดยเฉพาะผู้ที่เคยได้ลาก ยศ สักการะสรเสริญจากพระศาสนา แล้วไม่เผยแผ่ต่อเหมือนผู้ที่ทรมศต่อพระพุทธเจ้ากราบเท้าท่านอาจารย์ที่มุ่งมั่นในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาแม้จะฝ่ากระแสความเห็นผิดที่มีมากมายก็ตาม

หลังจากหยุดสนทนาธรรมเพื่อพักผ่อน 1 วันก็เริ่มต้นวันใหม่ด้วยการสนทนาธรรมนอกรอบแต่เช้า คิดว่าวันนี้เริ่มทำงานคนจะมาน้อย แต่ก็ยังมากเหมือนเดิม คำถามก็เข้ารูปเข้าร่ามมากขึ้นแสดงถึงความสนใจปรมาัตถธรรม อย่างถามว่า จิตเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรสรู้สิ่งที่กระทบสัมผัสที่เกิดขึ้นแล้วสะสมอยู่ในปฏิสนธิจิตซึ่งจะให้ผลขณะต่อไปได้อย่างไรท่านอาจารย์ตอบว่า จิตเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรสรู้สิ่งที่กระทบสัมผัสเป็นวิบากจิต เป็นจิตที่เป็นผลเมื่อเกิดขึ้นทำกิจเห็น ได้ยิน ได้กลิ่น ลิ้มรสรู้สิ่งที่กระทบสัมผัสเพียงขณะเดียวแล้วก็ดับหมดไป ไม่กลับมาเกิดอีกสิ่งที่จะสะสมต่อไปคือ กุศล อกุศลซึ่งเป็นเหตุให้เกิดผลข้างหน้า

วันนี้ท่านอาจารย์เป็นเจ้าภาพถวายภัตตาหารกลางวันแก่พระภิกษุและแม่ชีเกือบ 30 ท่าน และเลี้ยงอาหารกลางวันแก่ทีมงานชมรมบ้านธัมมะเวียดนามท่านเป็นตัวอย่างในการเจริญกุศลทุกประการไม่ใช่เฉพาะธรรมทานซึ่งเป็นปัญญาเท่านั้น แต่ยังมีทาน การให้ มีความเมตตาเจราอ่อนหวานเป็นวาจาของชาวเมือง มีความอดทน ไม่บ่นเมื่อได้รับสิ่งที่ไม่น่าพอใจ จะร้อน จะเหนื่อย จะปวดขา ปวดหลังหลายครั้งที่ผู้ติดตามอดทนไม่ได้คอยไปจัดแจงวุ่นวายให้ท่านเดือดร้อนใจยิ่งกว่าที่ได้รับบางครั้งสายตาของท่านที่มองมาเตือนให้รู้ว่ายังไม่ได้ประโยชน์จากการศึกษาธรรม เพราะยัง

ไม่เมตตาและอดทนไม่ต้องถึงระดับที่รู้ว่าเป็นเพียงกรรมแต่ละหนึ่งที่เกิดขึ้นเพราะเหตุปัจจัย เกิดแล้วดับแล้วไม่ต้องเดือดร้อนใจถึงกับบ่นออกมาให้คนอื่นต้องเดือดร้อนด้วย

หลังอาหารกลางวัน แม่ชีถามว่า ในครั้งพุทธกาลท่านพระสืวลีเป็นผู้มีลาภมาก เพราะทำบุญไว้แล้ว เมื่อพระภิกษุเดินทางในที่กัณดาร ไม่มีมนุษย์ถวายทานถ้าท่านพระสืวลีเดินทางไปด้วยก็จะมีเทวดามาถวาย สมัยนี้ยังมีพระพุทธรูปศาสนายังมีเทวดามาถวายทานหรือไม่เพราะมาร่วมสนทนาธรรมครั้งนี้มีผู้ใจบุญมาถวายภัตตาหารทุกวันคิดว่าคงเป็นเทวดาดลใจ พอดีวันนี้ท่านอาจารย์ถวายพอดีวันก่อนคุณเล็กจิราพรก็ถวายในวันเกิด ท่านอาจารย์ตอบว่า ไม่เห็นเทวดาแต่เห็นผู้มาถวายที่เป็นมนุษย์ซึ่งคุณธรรมของเทวดาจึงสามารถทำกุศลเสียสละทรัพย์ได้

ชมรมบ้านธัมมะเวียดนามพิมพ์หนังสือ บารมีในชีวิตประจำวัน ซึ่งท่านอาจารย์บรรยายไว้และคุณนี่นำแปลเป็นภาษาอังกฤษตอนนี้แปลเป็นภาษาเวียดนามแล้ว ผู้ร่วมสนทนาอ่านแล้วคำถามส่วนใหญ่จึงเป็นเรื่องเกี่ยวกับบารมี เช่นถามว่าเมื่อพระพุทธเจ้าทรงนั่งใต้ต้นโพธิ์ ในคืนตรัสรู้ทรงอธิษฐานว่าถ้าไม่รู้แจ้งอริยสัจธรรม จะไม่ลุกจากจากที่นั่ง เป็นอธิษฐานบารมีคือความตั้งใจมั่นด้วยปัญญา หรือด้วยโลหะ

ส. พระพุทธเจ้าต้องทรงเคยฟังธรรมมาแล้วในปีก่อนๆ ก่อนทรงรู้แจ้งต้องทรงประกอบด้วยปัญญาที่รู้ว่า อะไรเป็นกุศล หรือเป็นโลภะไม่มีใครตรัสรู้โดยไม่รู้ลักษณะของสภาพธรรมที่กำลังปรากฏตามความเป็นจริงขณะนี้ตั้งใจมั่นหรือไม่ต้องฟังและพิจารณาจนเป็นความเข้าใจของตัวเองจึงจะเป็นอธิษฐานบารมีถ้ายังไม่เข้าใจความเป็นอนัตตายังไม่ใช่อธิษฐานบารมีตั้งใจมั่นที่จะฟังธรรมพิจารณาธรรมจนเข้าใจมั่นคงในความเป็นอนัตตาของสิ่งที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ขณะที่เข้าใจ ยังเป็นเราเข้าใจ จึงยากจะละคลายความเป็นเราได้ง่ายๆ ต้องค่อยๆ เข้าใจขึ้นในสิ่งที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้

ด.เมื่อทรงแสดงธรรมครั้งแรก ทรงแสดงธัมมจักกัปปวัตตนสูตรเมื่อมีผู้เริ่มเข้าใจแล้ว หลังจากนั้นทรงสอน 2 รูป ที่เหลือไปบิณฑบาตสลับกันไปทำไมไม่สอนทั้งหมด อาจารย์ช่วยอธิบาย

ส.ต้องเข้าใจสิ่งที่กำลังปรากฏเพราะเหตุปัจจัยที่เกิดขึ้น ทรงแสดงการอบรมเจริญปัญญา ไม่มีวิธีเฉพาะ เช่นการนั่งสมาธิ ถ้าไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังปรากฏ ไม่ใช่คำสอน

สุนดารากาวนาไม่ใช่ที่นั่งสมาธิ กาวนา คือ อบรมเจริญปัญญา หลายคนสับสนระหว่างกาวนากับสมาธิ

ส.คำสอนทั้งหมด คือ สภาพธรรมที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน ฟังให้เข้าใจมั่นคงว่า ทุกอย่างเป็นธรรม

ถามสามารถอบรมเจริญปัญญาโดยสมถะได้ไหม

ส.สมถะไม่ใช่วิปัสสนา เมื่อเข้าใจก็สงบด้วย สัมมาทิฏฐิกับสัมมาสังกัปปะ คือ ปัญญาหรือวิปัสสนา อีกมรรคอีก 6 องค์ที่เหลือเป็นสมถะ เมื่อเข้าใจแล้วการอบรมเจริญปัญญาในชีวิตประจำวันเป็นทั้งสมถะและวิปัสสนาไม่ต้องแยกว่าต้องเจริญสมถะก่อน แต่สมาธิอาจไม่ใช่สมถะก็ได้จนกว่าจะรู้ว่าไม่มีอะไรนอกจากสิ่งที่กำลังปรากฏเดี๋ยวนี้ เป็นสัญญาณไม่เปลี่ยนแปลงไปทำอย่างอื่น ถ้าไม่ถึงพร้อมด้วยบารมี ไม่สามารถถึงสัญญาณได้

มีศรัทธาว่า ฟังให้เข้าใจเท่านั้นเองเมื่อพิจารณาจนเป็นความเข้าใจของตัวเอง
แล้วก็จะระลึกรู้ลักษณะของสภาพธรรมที่กำลังปรากฏตามความเป็นจริง เป็นกิจฐาน
จนรู้แจ้งเป็นกตัญญูเมื่อเข้าใจแล้วไม่มีสิ่งใดปิดกั้นปัญญาไม่ให้รู้ลักษณะของสภาพ
ธรรมที่กำลังปรากฏตามความเป็นจริงได้ จนรู้แจ้ง ไม่อย่างนั้นพระพุทธรเจ้าไม่ทรงสอน

อีกไม่นานก็จะเป็นคนใหม่

สนทนาธรรมที่ไช่งอน 6/1/2559

คุณ Robert ชาวนิวซีแลนด์ ผู้เขียนกระทู้เรื่อง "การทำสมาธิไม่ทำให้เข้าใจคำ
สอนของพระพุทธรเจ้า" ใน dhammadhome.com เมื่อคุณ Tam Bach อ่านพบจึง

ติดต่อกับคุณโรเบิร์ต เมื่อทราบว่าคุณมาศึกษาธรรมจากท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์ เธอจึงมาตามหาท่านอาจารย์ถึงเมืองไทยและเป็นผู้เริ่มต้นให้เรียนเชิญท่านอาจารย์ไปสนทนาธรรมที่ฮานอย เวียดนามครั้งแรกเมื่อ 2555 (สนใจติดตามอ่านได้ที่ [E book - เส้นทางสายธรรม - สวัสดีฮานอย](#)) และปีต่อมาปีละ 2 ครั้ง (วันฟ้าสงที่เวียดนามกลาง, [แสงธรรมสาดส่องที่เวียดนาม](#) และ [สนทนาธรรมข้ามปีที่เวียดนาม](#)) และปีนี้ 2559 เรียนเชิญ 3 ครั้ง คือ มกราคมที่ไช่ฮอน เมษายนที่ญาจาง และตุลาคมที่ฮานอย

คุณโรเบิร์ตพาครอบครัวมาร่วมสนทนาที่เวียดนามหลายครั้งพร้อมกับเจริญกุศลเลี้ยงอาหารกลางวันท่านอาจารย์และผู้ติดตามปีนี้เธอพาครอบครัวที่มีภรรยาสาวชาวญี่ปุ่น ไรอัน ลูกชายวัยกว่า 2 ขวบและลูกสาวคนใหม่อายุ 6 เดือนให้ชื่อตามคุณนี่นาผู้ที่ทำให้โรเบิร์ตได้เข้าใจธรรมในภาษาอังกฤษและติดตามมาศึกษาต่อจากท่านอาจารย์ว่า นี่นา เราเรียกว่า Baby Nina หน้าตาน่ารักมาก เมื่อเห็นคุณนี่นา ที่เรา

เรียกว่า Big Nina แล้วเห็นสังขรณ์ทันทีว่า อีก 88 ปี Baby Nina ก็จะเป็นเหมือน Big Nina เด็กน้อยยังไร้เดียงสาที่ยังไม่เข้าใจได้ว่าต่อไปถ้าโชคดีสามารถมีอายุยืนยาวเท่าคุณนี่นา ก็จะไม่แก่หง่อม ผิดพรรณตกกระเด็นไม่สะดวกรต้องไข่มไ้ทำช่วยพยุงตัวอย่างนี้แหละ และอีกไม่นาน Big Nina ก็จะเป็นเด็กน้อยเหมือน Baby Nina ไม่รู้ว่าคุณนี่นาจะยินดีพอใจไหมที่อีกไม่นานก็จะน่ารักน่าเอ็นดู ใครเห็นก็อยากกอดอยากอุ้มเหมือนหนูน้อยนี่นา แต่ถ้าเป็นเราคงใจหาย แม้จะเดินไม่คล่องแคล่วร่างกายเจ็บปวด แต่ก็อยากเป็นคนเก่าไปนาน ๆ เพราะยังมีสิ่งที่ติดข้องมากมายทั้งพ่อแม่ ญาติพี่น้อง สามี บ้าน ทรัพย์สินสมบัติที่เก็บสะสมมาที่ประหยัดดอดอมไว้ใช้นานๆและที่สำคัญกำลังศึกษาธรรมยังไม่เข้าใจพอที่จะเป็นสิ่งที่พึ่งได้จึงยังไม่อยากจากไปสู่ภพใหม่ เพราะไม่แน่ใจว่าจะดีกว่าเดิมจะมีโอกาสได้ศึกษาธรรมให้เข้าใจเพิ่มขึ้นไหม เห็นหรือยังว่ารักความเป็นตัวตน ของของตนขนาดไหน

สนทนาธรรมวันนี้ต่อเนื่องจากเมื่อวานที่หลายคนยังติดข้องในการทำสมาธิพยายามหาเหตุผลมาหักล้างว่าพระพุทธเจ้าให้ทำสมาธิด้วยการยกธัมมจักกัปปวัตตนสูตรมาอ้าง

www.dhammadhome.com

ถามช่วยอธิบายเพิ่มเติมเกี่ยวกับสมณะและวิปัสสนา

ส.ควรเริ่มจากธัมมจักกัปปวัตตนสูตร พระสูตรแรกที่ทรงแสดงแก่ปัญจวัคคีย์ ทรงใช้ภาษาบาลีที่คนสมัยนี้อาจเข้าใจไม่ตรงคำที่นำไปสู่ความเข้าใจสภาพธรรมที่กำลังปรากฏตามความเป็นจริงอย่าเพียงทำตามโดยไม่เข้าใจสิ่งที่กำลังปรากฏขณะนี้

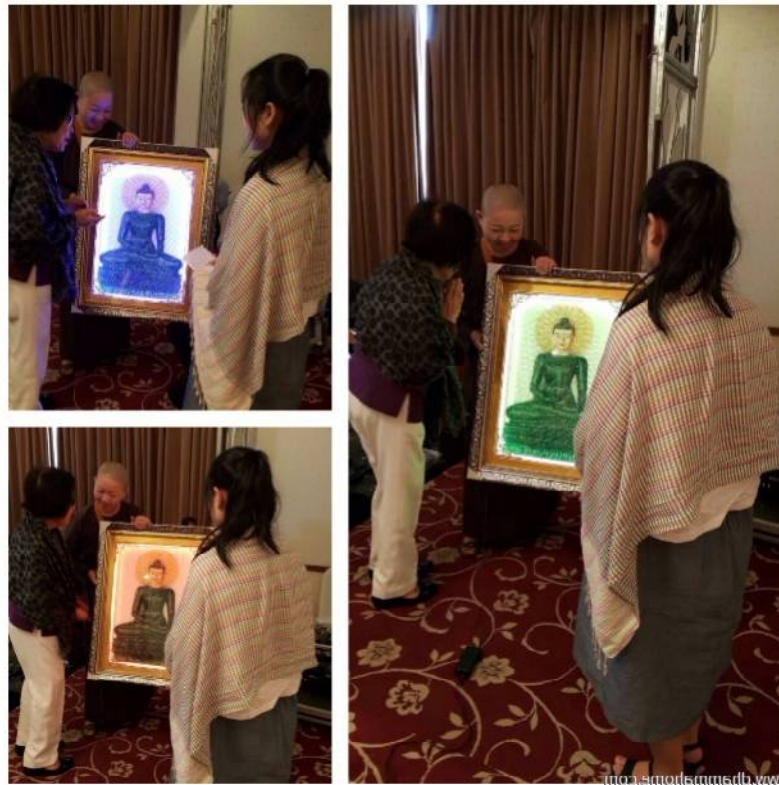
ทรงแสดงทางสุด 2 อย่าง คือทรมานตนให้ลำบากและมัวเมาเพลิดเพลินใน
 กามสุขไม่ทำให้รู้แจ้งอริยสัจธรรมเป็นการกระทำของคนสมัยนี้หรือไม่? ที่นั่ง เดินจน
 เมื่อยเพื่อเห็นทุกข์นั้นเป็นการทรมานตัวเองหรือไม่? ไม่มีคำใดที่บอกให้ไปที่ใดที่หนึ่ง
 ไปทำอย่างใดอย่างหนึ่งเห็นความแตกต่างระหว่างคำสอนของพระพุทธเจ้ากับการไป
 สำนึกปฏิบัติใหม่?

วันนี้บันทึกการสนทนาธรรมทั้งเช้าและบ่ายไม่ค่อยได้เพราะถูกถิ่นมัทธกะลุ่ม
 รุมทำร้าย ไม่มีโอกาสตอบโต้เลยที่จริงแล้วยอมแพ้ตั้งแต่ต้น พอรู้ว่าจะถูกกลุ่มรุมก็
 เตรียมหลบเลยแต่ก็อุ่นใจว่า ตอนนี้สามารถติดตามชมการถ่ายทอดสดได้แล้วโดย
 รับชมได้จากกระดานสนทนา ทั้งนี้ต้องขออนุโมทนาคุณยุพิน สุขธาดาผู้ทำการ
 ถ่ายทอดสด คุณตือ มารศรี พรอคเตอร์ ผู้ช่วย และคุณเอ็มวรศักดิ์ ผู้ทำงานเบื้องหลังที่
 มศพ.

ชาวเวียดนามหลายท่านต้องกลับภูมิลำเนา จึงกราบรำลอบของที่ระลึก และถ่ายภาพกับท่านอาจารย์มากมายรวมทั้งคุณโรเบิร์ตและครอบครัวที่จะกลับไปทำงานที่ดูไบในวันพรุ่งนี้จึงขอสนทนาธรรมภาคภาษาอังกฤษกับท่านอาจารย์ในตอนค่ำวันนี้ทั้งวันท่านอาจารย์ได้ให้ธรรมเป็นทานตั้งแต่ 8:15 จนดึกเท่าไรไม่แน่ใจ เพราะยอมแพ้ถิ่นมิทธะ เข้านอนแต่หัวค่ำไม่ได้ติดตามการสนทนาธรรมภาคค่ำมารายงานให้ทราบต้องขอภัยที่บกพร่องต่อหน้าที่ที่แต่งตั้งเอง

ดิฉัน พลอากาศตรีหญิง กาญจนา เชื้อทอง กราบสวัสดีค่ะ

จนกว่าจะพบกันใหม่

สนทนาธรรมวันสุดท้ายที่ไฉ้ฉอน 7/1/2559

ไม่เคยเข้าร่วมสนทนาธรรมนอกรอบในตอนเช้าเลย ทราบมาว่าพระภิกษุเปิดตำราอภิธรรมถามท่านอาจารย์เรื่องปัจจัยถามธรรมชั้นสูงที่ยากที่สุดเลย ถึงเข้าร่วมก็คงฟังไม่รู้เรื่อง

คนฟังยังหนาแน่นเหมือนเดิม แม้จะสนทนาธรรมติดต่อกันเป็นวันที่ 6 แล้วคนเก่าหลายคนต้องกลับไปทำงาน แต่ก็มีคนใหม่ๆที่ไม่เคยเห็นหน้ามาเพิ่มที่เวียดนามมีการสนทนาธรรมออนไลน์อาทิตย์ละ 3 วันอาจารย์ตั้มบัคแข็งขันจริง ๆ เธอมีบุคลิกเหมาะกับเป็นอาจารย์สอนธรรมคุณิ่ง เย็น มีเมตตา มีคุณธรรม อ่อนน้อม ไม่ยกตนข่มผู้อื่นว่ารู้มากกว่าและมีเสียงเพราะ นุ่มนวล ชัดเจน สมกับที่ได้รับสมญาว่าอาจารย์สุจินต์เวียดนาม จริงๆ

ยังคงมีคำถามเกี่ยวกับการทำสมาธิเพราะส่วนใหญ่เคยทำสมาธิแบบมหายานกันมาก่อนเป็นเวลานานหลายปีหลายคนเดินทางไกลไปประเทศต่าง ๆ เพื่อแสวงหาอาจารย์สอนสมาธิ ไปพม่าบ้างได้หวั่นบ้าง อินเดีย ธิเบต ศรีลังกา จึงยากที่จะได้ถอนความเห็นผิดที่คิดว่าต้องทำสมาธิเท่านั้นจึงจะรู้แจ้งในคำสอนได้แต่เพราะอยากเข้าใจว่าที่ถูกเป็นอย่างไร จึงมานั่งฟังติดต่อกันถึง 6 วันและถามปัญหาแง่มุมต่าง ๆ ถ้าไม่ใช่ท่านอาจารย์สุจินต์คงตอบยากแต่ท่านอาจารย์มีความรอบรู้ในปริยัติและมีปฏิภาณไหวพริบ จึงตอบได้ตรงจุดทำให้ผู้ถามและผู้ติดตามที่หลับๆตื่นๆอย่างเราเข้าใจได้แม้จะไม่ถึงชั้นหยายของที่คำว่า เปิดของที่ปิด บอกทางกับคนหลงทางซึ่งเป็นชั้นวิปัสสนาญาณก็ตาม

อย่างถามว่า ที่กล่าวว่า ธรรมทั้งหลายเป็นอนัตตา การทำสมาธิก็เป็นอนัตตา ด้วยแล้วกล่าวว่าเป็นอัตตาได้อย่างไร ท่านอาจารย์ตอบว่า มีธรรมต่างกัน 2 อย่างคือ อวิชชากับปัญญา อวิชชาไม่รู้ว่า ธรรมทั้งหลายเป็นอนัตตาแต่ปัญญารู้ตามความเป็นจริง ไปทำสมาธิรู้หรือไม่ว่าทำด้วยอัตตาที่เลือกจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดเพื่อให้รู้ลักษณะของสภาพธรรมที่กำลังปรากฏตามความเป็นจริงถ้าไม่เข้าใจมั่นคงในความเป็นอนัตตาก็ไม่สามารถรู้ได้

มีผู้ถามว่า ในครั้งพุทธกาลพระพุทธเจ้าทรงแสดงธรรมตามจริตของผู้ฟังทำให้รู้แจ้งเรขสัจธรรมได้ ตอนนี้จะรู้ว่าใครมีจิตอย่างไร

ส. นอกจากพระพุทธเจ้าแล้ว ไม่มีใครรู้ความคิดของคนอื่น ใครคิดถึงสิ่งใดบ่อยๆ นั่นคือจิตหรือสิ่งที่สะสมมาจนเคยชินติดข้องบางที่ก็ติดข้องในความสนุกสนานเพลิดเพลิน บางที่ก็ขุ่นเคืองใจบางที่ก็สนใจฟังพระธรรม ไม่แน่นอนเปลี่ยนแปลงไปมา จึงต้องฟังธรรมให้เข้าใจว่ามีเพียงโลก 6 โลกที่ปรากฏให้รู้ได้ที่ละ ๑ คือ โลกทางตาเห็นสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏให้เห็นได้ โลกทางทางหู ได้ยินเสียงต่างๆ โลกทางทางจมูก ได้กลิ่นต่างๆ โลกทางลิ้นรู้รสต่างๆ โลกทางกายกระทบสัมผัสเย็น ร้อน อ่อน แข็ง ตึง ไหวและโลกทางใจคิดนึกถึงสิ่งต่างๆ ที่ปรากฏแล้ว โดยเฉพาะสิ่งที่ติดข้องต้องการหมุนเวียนจากโลกหนึ่งไปสู่อีกโลกหนึ่ง จากทางตา ไปทางหู ไปทางจมูก ไปทางลิ้น ไปทางกาย ไปทางใจ จากขณะหนึ่งไปสู่อีกขณะหนึ่งจากวันหนึ่งไปสู่อีกวันหนึ่ง จากชาติหนึ่งไปสู่อีกชาติหนึ่งในความมืดด้วยความรู้เหมือนอยู่ในความฝันที่เมื่อตื่นขึ้นแล้วไม่มีอะไรเลยจนกว่าจะได้ยินได้ฟังคำสอนของพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าและเข้าใจว่าแท้ที่จริงแล้วไม่มีเรา มีแต่ธรรมที่เกิดดับ เป็นอนัตตาตามที่ทรงแสดงไว้ค่อยๆ เข้าใจขึ้นไม่ใช่ฟังแล้วรู้ว่า เห็นเป็นเห็นทันที ไม่ใช่เราเห็นเพราะนั่นเป็นพระปัญญาของพระพุทธเจ้าและพระสาวกที่สะสมปัญญาบารมีมามากแล้ว

ได้ยินว่า เมื่อท่านอาจารย์มาสนทนาที่เวียดนามหลายคนก็ติดตามมาฟังและเริ่มเข้าใจแต่เมื่อไม่มีท่านอาจารย์ก็ไปสำนักปฏิบัติเพื่อนั่งสมาธิอีกข้างเหมือนกับสหายของท่านอนาถปิณฑิกเศรษฐีในครั้งพุทธกาลที่เมื่อพระพุทธเจ้าไม่ได้ประทับที่พระวิหารเชตวันก็พากันไปเคารพนับถือเดียรถีย์บริพาชกคงเพราะยังไม่มี ความเข้าใจมั่นคงในคำสอนของพระพุทธเจ้าที่ให้เดินทางสายกลางคือ อบรมเจริญปัญญา ไม่ใช่ทางสุดอีก 2 อย่าง คือทรมานตนให้ลำบากกับเพลิดเพลินในกามสุขจนประมาทในการอบรมเจริญปัญญาตามที่ทรงแสดงไว้ในปฐมเทศนาธัมมจักกัปปวัตตนสูตร

จบการสนทนาธรรมวันสุดท้ายสำหรับในไฉ่ฉงอนไม่ยืดเยื้อต่อเวลาออกไปเหมือนทุกวันเพราะหลายคนรวมทั้งอาจารย์ตั้มบังคับต้องกลับภูมิลำเนาตามกำหนดเวลาแต่เมื่อจบการสนทนาแล้วก็ยังมีอีกหลายท่านมามอบของขวัญและขอถ่ายภาพกับท่านอาจารย์เป็นที่ระลึกมากมาย รวมทั้งมอบภาพขนาดใหญ่ 2 ภาพภาพหนึ่งแม่ชีวาดเองเป็นภาพพระพุทธเจ้าใส่กรอบที่มีไฟเปลี่ยนสีได้และอีกภาพหนึ่งใหญ่กว่ามากเป็นผ้าปักครอสติชที่ภาพพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับนั่งใต้ต้นโพธิ์ในคืนตรัสรู้ในกรอบขนาดใหญ่ที่มีไฟประดับ ที่แม่ชีอีกคนหนึ่งทำเองเหมือนกันเห็นแล้วหนักใจในการขนส่งมากแต่ผู้มอบยืนยันว่าจะจัดการห่อส่งขึ้นเครื่องบินเรียบร้อยเพราะเคยถวายไปพม่าแล้ว ขออนุโมทนาในกุศลแบบหนักๆนี้นะคะ

การสนทนาธรรมครั้งนี้มีความพร้อมมากกว่าทุกครั้งคงเพราะทีมงานผู้แข็งขัน มีประสบการณ์มากขึ้นทราบว่ามีการจัดสนทนาธรรมจากผู้บริจาค ค่าห้องประชุมวันละประมาณ 10 ล้านบาท (15,000 บาท) รวม 6 วัน มีกองทุนสำหรับค่าเดินทางค่าที่พักและอาหารสำหรับพระภิกษุและแม่ชี กองทุนพิมพ์หนังสือพร้อมกับมีการถ่ายทอดสดการสนทนาออนไลน์ทั้งจากชมรมบ้านธรรมเวียดนามและไทยที่น้องยุพินลงทุนซื้ออุปกรณ์ต่างๆ แบกไปเวียดนามถ่ายทอดสดโดยมีคุณมารศรีเป็นผู้ช่วย คุณเอ็มวรศักดิ์ ช่วยอยู่เมืองไทยคุณแฉ้ว พงษ์จันทร์ช่วยเผยแพร่ต่อ สำหรับงานเขียนมีช่างภาพสมัครเล่นหลายคนเช่น รศ.สงบ เชื้อทอง คุณมารศรี เป็นต้น ช่วยถ่ายภาพส่งไปให้คุณวันชัยภู่งาม ใส่ภาพประกอบเรื่อง และผู้ติดตามท่านอาจารย์ทุกท่าน คุณพีจีต่านนพดล รศ.สงบ คุณกฤษณา คุณเผ่าทิพย์ที่ช่วยกันคนละไม้คนละมือตามความสามารถขอบคุณและอนุโมทนาที่ช่วยกันเจริญกุศลด้วยการเผยแพร่พระธรรมที่พระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ดีแล้วโดยท่านอาจารย์ให้ผ่านไปได้ด้วยดี

ร่ำลากันแล้วก็นัดพบกันใหม่ในเดือนเมษายนที่ญาจาง และเดือนตุลาคมที่ฮานอย

Till we meet againจนกว่าจะพบกันใหม่ค่ะ

พลอากาศตรีหญิง กาญจนา เชื้อทอง รายงานแต่เดิยวจากมุยเน่ เวียดนาม

พลอากาศตรีหญิง กาญจนา เชื้อทอง รายงานสดจากโรงแรมเฟิร์สต์ ไฮจิมน์หิซึตี้คะ